

198. Altar votiv. Descoperit în toamna anului 1927 la circa 1,5 km. depărtare de Sânpaul, spre Ocland “în locul unde romanii exploatau sarea”. Piatră calcaroasă. 94 x 49 x 43 (cm). Epoca romană (sec II-III p. Chr.). Altar votiv de piatră calcaroasă cu o inscripție ale cărei litere sunt de dimensiuni diferite în funcție de rândul pe care se află: 8 cm în rândurile 1-2, 7 cm în rândul 3, 6 cm în rândurile 4-5, de 5 cm în rândul 6, 3 cm în rândurile 7-8. Capitelul altarului are în partea din față un fronton iar la colțuri acrotere, piatra este puternic erodată astfel că ornamentele se disting cu greutate. Profilatura este simplă și simetrică, atât în partea superioară a câmpului inscripției, cât și în partea inferioară a acestuia. Lectura inscripției (cf. I. I. Russu, IDR III/ 4, 248, Sânpaul): *Soli Inv-/cto pro / salute[m]/ C(ai) Iuli Valen-/5/tini c(onductoris) salinar(um/ Iulius Omucio)/ libertus actor / posuit*. Traducere: *Soarelui Neînvinș, pentru sănătatea lui Caius Iulius Valentinus conductor al salinelor, iulius Omucio libertul său a pus (prinusul)*. MNS, 10076. Întocmit: Alexandru Stănescu

199. Altar votiv. Piesa a fost descoperită în anul 1913, în urma unei ploi torențiale și inundații lângă satul Domnești (la 11 km de Bistrița), cam la 3 km vest de sat, în locul numit “Izvorul sărat” (*Salzbrunnen*), pe malul Șieului, aproape de confluența cu valea Budacului. Conglomerat nisipos dur. H: 102 cm, LA: 42 cm, LAmijloc: 34 cm. Punctul în care a fost descoperit este foarte probabil locul unde s-a înălțat altarul, dovadă în acest sens fiind faptul că pe partea stângă și la bază este mult mai ros de apă și vreme, dovadă că a stat răsturnat, cu capitelul în pământ. Fața scrisă a inscripției este în general deteriorată și roasă de apă, prescurtările și formele literelor sunt destul de confuze, ceea ce a ridicat dificultăți la citirea textului: *[I] O M E T I M / [P]RO SALT AEL / MARI FL COL / CoNDVC PASc / ET SALINA AT / TICUs ACT EIVs / V S L M. “ [I (ovi)] o(ptimo) m(aximo) et I(unoni) M(iner-vae) / sau I(nvicto) M(ithrae) / [p] ro sal(u)t(e) Ael(i) / Mari fl(aminus) col(oniae) / [c] onduc(toris) pasc(ui) / et salina (rum) At / ticus act(or) eius / v(otum) s(olvit) l(ibens) m(erito)”* după I. I. Russu. Traducerea liberă: “*lui Iupiter cel prea bun și mare și Iunonei (și) Minervei (sau nebiruitului Mithras), pentru sănătatea lui Aelius Mar(i)us, flamen (preot) al coloniei (probabil Ulpia Traiana - Sarmizegetusa), conductor (arendăș) al pășunilor și salinelor, Atticus actor (intendent, administrator) al lui a împlinit cu bucuri (prin închinarea acestui altar) promisiunea făcută zeilor care i-au ascultat ruga*”. Atticus este un nume grecesc destul de frecvent la oamenii liberi, care nu este originar din Dacia, cel mai probabil fiind venit aici cu patronul său. Funcția sa de “actor” (vb. lat. *ago, agere* = a duce, a face, a aranja), însemna cel mai probabil administrator, intendent, fermier. Apariția la Domnești, într-o regiune cu zăcăminte de sare, a acestui monument epigrafic, nu este întâmplătoare, el stând în directă legătură cu exploatarea de sare din această regiune, semnificativ faptul că a fost găsit pe malul râului Șieu (râul sărat) în punctul “Izvorul sărat” (*Salzbrunnen*). Prima publicare o face G. Fischer în 1921, adoptând o interpretare istorică cu mai multe lipsuri în privința citirii corecte a inscripției. (G. Fischer, *Zwei römische Inschriften aus Bilak bei Bistritz*, *Korespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde* (Hermannstadt-Sibiu), XLIV, 1921, p. 71-72.) În 1956 I. I. Russu republică piesa și o reinterpretează (I. I. Russu, *Sclavul Atticus. Contribuții la istoria economică a Daciei*, în: SCI, VII, 1956, p. 7-13.) CMBN. Întocmit: George Marinescu.

200. Bară de cântar. Baia Mare, jud. Maramureș. Lemn, fier. L: 230 cm; LA: 40 cm. 1736. Bară de cântar pentru greutatea mari având la capete câte 2 cârlige din fier turnat și câte un suport tip ancoră cu o axă mobilă la mijloc și 2 axe cu pene în lateral. Folosit la cântărirea bucăților de sare. Inscriptie text (lb. maghiară): *ANNO 1736 / B: BARTOS MIHALYURAM BIROSÁGÁBAN / B: TOT GYORGY - IÁNOS URAM GAZDASAGABAN TSINALTATOT / SALÁNKILAKATOS ISTVÁN TSINÁLTA.* Traducere text (lb. română): *Anul 1736 / B:D-l Bartos Mihaly jude / B: Tot Gyorgy - Realizat în gospodăria d-lui Iános / Realizat de Salánki István lăcătuș.* MJM, IF 764. Întocmit: Mihaela Mănărăzan

201. Firmă de localitate. Ocna Șugatag, jud. Maramureș. Fier. DL: 40 cm; D: 33,5 cm. Secolul XIX. Formă ovală cu două orificii de prindere. Inscriptie text (lb. maghiară): *MÁRAMAROS VARMEGYE / AKNASUGATAG / KÖZSÉG / SUGATAGI JÁRÁS.* Traducere lb. română: *Comitatul Maramureș / Ocna Șugatag / Comună / Plasa Șugatag.* MJM, 469. Întocmit: Lucia Pop

202. Topor-târâncop. Ocna Șugatag, jud. Maramureș. Fier. L: 22 cm; LA: 6,6 cm. Secolul XIX. Topor-târâncop din fier cu gaură de înmănușare transversală, partea de tăiș prezintă urme de folosire. Utilizat pentru baterea făgașelor în minele de sare. MJM, 100. Întocmit: Lucia Pop

203. Topor-târâncop. Coștiui, jud. Maramureș. Fier. L: 22 cm; LA: 8 cm. Secolul XIX. Topor-târâncop din fier cu gaură de înmănușare transversală, partea de tăiș prezintă urme de folosire. Utilizat pentru baterea făgașelor în minele de sare. MJM, 77. Întocmit: Lucia Pop

204. Ciocan de spart sare. Salina Cacica, comuna Cacica, jud. Suceava. Fier, lemn. H: 19 cm; LA: 6 cm. Sec. XIX. Utilizat la mineritul salifer, la spartul bolovanilor de sare. CMB, FI. Întocmit: Mugur Andronic

205. Sapă de sare (săpoi) (Kopácska). Coștiui, jud. Maramureș. Fier. L: 15 cm; LA: 8,5 cm; G: 4 cm. Secolul al XIX-lea. Este o unealtă cu care minerii adunau la un loc (strângeau) praful și droburile de sare provenite în urma tăierii bulgărilor. Lama are o formă conică, fiind confecționată din fier forjat și oțelit. Este compusă din: sapa propriu-zisă (din fier) și coada sapei (lipsește) din lemn de paltin. Țăranii au mai folosit această sapă și pentru "lăzuire" de aceea i se mai spune și sapă de laz. MMSM, 9221. Întocmit: Ioana Dăncuș

206. Sapă de sare (săpoi) (Kopácska). Coștiui, jud. Maramureș. Fier. L: 19 cm; LA: 5,2 cm, G: 4,2 cm. Secolul al XIX-lea. Este o unealtă cu care minerii adunau la un loc (strângeau) praful și droburile de sare provenite în urma tăierii bulgărilor. Lama are o formă conică, fiind confecționată din fier forjat și oțelit. Este compusă din: sapa propriu-zisă (din fier) și coada sapei (lipsește) din lemn de paltin. Țăranii au mai folosit această sapă și pentru “lăzuit” de aceea i se mai spune și sapă de laz. MMSM, 9220. Întocmit: Ioana Dăncuș

207. Sapă de sare (săpoi) (Kopácska). Coștiui, jud. Maramureș. Fier. L: 18,5 cm; G: 8,5 cm. Secolul al XIX-lea. Este o unealtă cu care minerii adunau la un loc (strângeau) praful și drobiile de sare provenite în urma tăierii bulgărilor. Lama are o formă conică, fiind confecționată din fier forjat și oțelit. Este compusă din: sapa propriu-zisă (din fier) și coada sapei (lipsește) din lemn de paltin. Țăranii au mai folosit această sapă și pentru “lăzuit” de aceea i se mai spune și sapă de laz. MMSM, 9219. Întocmit: Ioana Dăncuș

208. Ciocan de miner - izbitor. Coștiui, jud. Maramureș. Fier forjat. L: 27 cm; LA (tăiș): 0,84 cm; GR: 4 cm, gr: 236 decagrame. Sec. al XIX-lea. Confectionat de fierari prin forjare. Are două capete - unul lat cu lamă pentru tăiere și unul ascuțit pentru izbire. Gaura pentru coadă este mai spre lamă pentru a echilibra greutatea. Lungimea cozii este de 60-70 cm, iar grosimea de cca. 25-30 cm. Partea cozii prinsă de mână era bandajată cu o cârpă moale. Mănerul era în general confecționat din lemn de paltin, dar foarte frecvent din lemn de gutui (care chiar după uscare se îndoaie, nu este rigid). MMSM, 9217. Întocmit: Mihai Dăncuș

209. Ciocan tăietor pentru “desfăcatul” sării. Coștiui, jud. Maramureș. Fier. L: 20,1 cm; LA: 0,45 cm; gr: 0,34 cm; LA: 0,85 cm; ?: 3 cm; gr: 140 decagrame. Sec. al XIX-lea. Este cel mai mic dintre “ciocanele” pentru exploatarea sării. Este confecționat din fier forjat și apoi oțelit de către fierar. Coada lipsește. Aceasta se confecționa din lemn de gutui. Cu acest tip de ciocan s-a lucrat atât la tăiatul, dar mai ales la “desfăcatul” sării. Gaura pentru coadă se făcea în centrul de echilibru al ciocanului. MMSM, 9218. Întocmit: Mihai Dăncuș

210. Ciocan tăietor. Coștiui, jud. Maramureș. Fier forjat și oțelit. L: 24 cm; LA: 7 cm; gr: 4 cm; ?: 2,75 cm; gr: 190 decagrame; LA tăiș: 8,3 cm. Sec. al XIX-lea. Confectionat de fierar. Nu are coadă. A fost din lemn de gutui. S-a folosit până în anul 1930, când s-a închis mina. Acest tip de ciocan s-a folosit și la tăiatul sării, la breșat, precum și la “desfăcatul” sării. Ciocanul este într-o stare foarte bună, deoarece după închiderea minei nu s-a mai folosit și la alte munci în gospodărie. MMSM, 9216. Întocmit: Mihai Dăncuș

211. Tărnăcop. Achiziție 1964. Fier. L: 25 cm, L: 9 cm, Gaură înmănușare: 6/3 cm. Sec XIX. Tărnăcop cu brațe în cruce, gaură de înmănușare ovoidală. Utilizat la exploatarea sării geme, la spargerea pereților și bulgărilor de sare. MIS, M.5458. Întocmit: Mariana Daneș

212. Ciocan (Vântălău). Achiziție 1964. Fier. L: 7,4 / 5,3 cm. H: 4 cm; gaura de înmănușare: 3,7 / 2 cm. Sec XIX. Ciocan (vântălău), secțiune patrulateră cu laturile ușor bombate, gaura de înmănușare dreptunghiulară. Ambele capete prezintă deformări. Utilizat la mineritul în sare, la baterea dălților în pereți și decuparea bucăților de sare. MIS, M. 7504. Întocmit: Mariana Daneș

213. Ciocan. Achiziție 1964. Fier. H: 4 cm; gaură înmănușare: 3 / 3,5 cm. Sec XIX. Ciocan, secțiune patrulateră, cu laturile ușor bombate, gaura de înmănușare dreptunghiulară. Unul din capete este îngust și are forma concavă. Utilizat la mineritul în sare, la baterea dălților în pereți și decuparea bucăților de sare. MIS, M.7455. Întocmit: Mariana Daneș

214. Daltă. Achiziție 1964. Fier. L: 12cm, LA: 2/1 cm. Sec. XIX. Daltă cu secțiune dreptunghiulară cu vârf aplatizat. Partea opusă vârfului este plată. Utilizată la tăierea sării în minele de sare. MIS, M. 7453. Întocmit: Mariana Daneș

215. Sfredel. Achiziție 1964. Fier. L: 51,5 cm, LA: 2 cm. Sec XIX. Sfredel, format dreptunghiular cu vârf ascuțit și partea opusă dreptunghiulară în secțiune. Utilizat în cadrul procesului de minerit în sare, pentru desprinderea bolovanilor din peretele de sare gemă. MIS, M.7449. Întocmit: Mariana Daneș

216. Dorn. Achiziție 1964. Fier. L: 17,5 cm, D: 2 cm. 1/2 sec. XIX. Dorn, secțiune rotundă cu vârf aplatizat. Partea opusă vârfului este plată. Utilizată la tăierea sării în minele de sare. MIS, M. 7505. Întocmit: Mariana Daneș

217. Unealtă de mină. Achiziție 1964. Fier. L: 56 cm. D: 3 cm. Sec XIX. Unealtă din fier, secțiune rotundă, cu vârf ascuțit, mâner rotund. Este probabil un sfredel cu care se pătrundea adânc în zăcămintul de sare. MIS, M. 7457. Întocmit: Mariana Daneș

218. Dorn. Achiziție 1964. Fier. L: 29,4 cm. Sec XIX. Dorn din fier, piesa este rotundă, vârf ascuțit cu patru laturi, capătul superior rotunjit și supradimensionat. Utilizat la mineritul în sare, la găurirea peretelui de sare gemă pentru a se putea apoi desprinde bolovanii de sare. MIS, M.7454. Întocmit: Mariana Daneș

219. Lampă de mină. Achiziție 1964. Metal comun. L: 17 cm; LA: 10 cm; H: 12 cm; H braț: 2 cm. Sec XIX. Are formă de pară în secțiune longitudinală, cu o tijă verticală, dispusă în unghi drept. Tija are pe interior inscripția L.J. POJSNIO și se termină cu simbolul de mină, reprezentat prin două ciocane în cruce. Ciocul lămpii este dublat de o bandă semicirculară, prinsă în nituri. Tija are o toartă în partea superioară, de care se prinde, printr-un inel, un dispozitiv de agățare. MIS, M.7445. Întocmit: Mariana Daneș

220. Lampă de mină. Achiziție 1964. Metal comun. H: 16cm; L: 12 cm. Sec XIX. Lampa are formă de pară în secțiune longitudinală, cu o tijă verticală, dispusă în unghi drept. Tija este prinsă de corp cu ajutorul unui nit, având în partea superioară simbolul de mină, format din două ciocane în cruce. În partea superioară are o perforație pentru prindere. Ciocul lămpii este dublat de o bandă semicirculară, prinsă în nituri. MIS, M.7446. Întocmit: Mariana Daneș

221. Lampă de carbit. Salina Cacica, comuna Cacica, jud. Suceava. Fier. H: 27 cm; DB: 9,5 cm; LA: 9 cm. Prima jumătate a sec. XX. Utilizată la luminatul galeriilor minei în timpul exploatării sării geme. CMB, FI. Întocmit: Mugur Andronic

222. Felinar pentru lumânare. Salina Cacica, comuna Cacica, jud. Suceava. Fier, sticlă. H: 27 cm; LA: 9,5 cm. Sec. XIX. Utilizată la luminatul galeriilor minei în timpul exploatării sării geme. CMB, FI. Întocmit: Mugur Andronic

223. Opaiț. Salina Cacica, comuna Cacica, jud. Suceava. Fier, fontă. H: 13 cm; DB: 13 cm; LA: 7,5 cm. Sec. XIX. Utilizat la mineritul salifer, la luminatul galeriilor din mină. CMB, FI. Întocmit: Mugur Andronic

224. Lampă pentru mină. Mina de sare din Coștiui, jud. Maramureș. Metal. D: 9 cm; H: 23 cm. ? sec. al XIX-lea. S-a folosit la iluminatul în mină. Funcționa pe principiul lămpilor cu carbid. Este prevăzută cu cârlig de prindere. MMSM, 9205. Întocmit: Mihai Dăncuș, Ioana Dăncuș

225. Opaiț (la Coștiui numit “fonte”). Coștiui, jud. Maramureș. Metal. L: 14,5 cm; LA: 6 cm; H: 8 cm. Sec. al XIX-lea. Forma vechilor opaițe romane. Prevăzut cu arc metalic și cârlig de prindere. Fîtil și seu și/sau ulei de rapiță. MMSM, 9203. Întocmit: Mihai Dăncuș, Ioana Dăncuș

226. Opaț - "fontă de fier". Coștiui, jud. Maramureș. Metal, fitil textil. L: 11 cm; LA: 7 cm; H: 14,5 cm. Sec. al XIX-lea. De forma vechilor opațe greco-romane. Este prevăzut cu un braț de care este prins agățătorul. S-a folosit combustibil - ulei de rapiță, seu de oaie etc., fitil textil. MMSM, 9204. Întocmit: Mihai Dăncuș, Ioana Dăncuș

227. Opaț. Coștiui, jud. Maramureș. Metal. D: 11 cm; H: 13 cm. Sec. al XIX-lea. Are formă dreptunghiulară, de forma unei cutii metalice. Funcționează pe bază de petrol cu fitil. Folosit la iluminatul galeriilor de mină. MMSM, 9202. Întocmit: Mihai Dăncuș, Ioana Dăncuș

228. Șaitroc. Achiziție 1964. Lemn de esență moale. L: 60,5cm; LA: 10,5/40,3 cm; H: 9,5 cm. Sec XIX. Lemn de esență moale, dintr-o singură bucată, formă de fâraș, buza rotunjită, marginile înalte. Pe jumătatea părții posterioare marginea este răsfrântă în unghi drept. Utilizat la adunarea sării rezultate în urma spargerii bolovanilor de sare. MIS, M.7443. Întocmit: Mariana Daneș

229. Formă de turnat sarea huscă. Salina Cacica, comuna Cacica, jud. Suceava. Fontă. H: 15 cm; DG: 11,5 cm; DB: 9 cm. Sec. XIX. Utilizată la obținerea sării în urma fierberii apei sărate, prin procesul de evaporare. CMB, FI. Întocmit: Mugur Andronic

230. Mojar. Ocna Șugatag, jud. Maramureș. Fontă. DL: 23 cm; D: 11,5 cm; H: 16,5 cm. Prima jumătate a secolului XIX. Obiect din fontă realizat prin turnare, folosit la zdrobirea sării în gospodărie. Formă tronconică, în exterior, pe axa diametrală câte un buton pentru manevrare. Pistil cilindric, capete aplatizate. Elemente decorative: câte două brăie în relief, în partea inferioară și superioară. MJM, 79. Întocmit: Lucia Pop

231. Tipar sigilar. Ocna Sibiului. Oțel. D: 33 x 31 mm, H: 95 mm. 1729. În câmpul sigilar sunt gravate două ciocane de miner, încrucișate, însoțite la dreapta și la stânga de două stele cu șase raze (pozitiv). Deasupra ciocanelor se află acvila bicefală, iar dedesubt anul 1729 (conform registrului inventar). Între linia continuă perlata interioară și linia spicată exterioară este gravată legenda, în limba latină, cu majuscule, cuvintele fiind despărțite prin două puncte; începutul legendei marcat printr-o rozetă cu 5 lobi: SIGILL: SALICIDAR: SALISFOD: VIZAKNAEN. (Sigiliul breslei tăietorilor de sare de la Ocna Sibiului). MBS, M.2750/ 9.591. Întocmit: Dan Ivănuș

232. Tipar sigilar. Ocna Sibiului. Oțel. D: 29 x 27 mm, H: 76 mm. Sf. sec. XVIII - înc. sec. XIX?. În câmpul sigilar acvila bicefală imperială încărcată cu un scut tăiat pe care este reprezentată stema Transilvaniei (pozitiv). Scutul este timbrat de o coroană închisă terminată cu o cruce. Deasupra capetelor acvilei planează o coroană închisă terminată cu o cruce. Legenda cu majuscule, în limba latină: SIGILLUM R.PROVISORATUS. R. VIZAKNENSIS (Sigiliul provizoratului regal al posesiunii regale Ocna-Sibiului). MBS, M.2378 / 10.383. Întocmit: Dan Ivănuș

233. Tipar sigilar. Ocna Sibiului. Oțel. D: 28 x 25 mm, H: 10 mm. Sf. sec. XVIII - înc. sec. XIX?. În câmpul sigilar acvila bicefală imperială încărcată cu un scut tăiat pe care este reprezentată stema Transilvaniei (pozitiv). Scutul este timbrat de o coroană închisă terminată cu o cruce. Deasupra celor două capete ale acvilei planează o coroană de același fel. La marginea câmpului sigilar, mărginit de un oval perlat, se află legenda în limba latină, cu manuscrisele: SIGILLUM OFFICII SALINARIS VIZAKNENSIS (sigiliul oficiului salinar din Ocna Sibiului). MBS, M.2365 / 10.387. Întocmit: Dan Ivănuș

234. Tipar sigilar. Ocna Sibiului. Fontă. D : 34 x 30 mm, H: 53 mm. Sec. XIX. În câmpul sigilar acvila bicefală imperială încărcată cu un scut tăiat, cu armele Transilvaniei (pozitiv). Acvila bicefală ține în gheara dreaptă sabia, iar în cea stângă globul crucifer. Capetele acvilei sunt timbrate de către o coroană închisă terminată cu un glob crucifer. Deasupra acvilei planează o coroană închisă terminată cu un glob crucifer, care marchează și începutul legendei în limba latină, cu majuscule: *SIGIL R. SALIS PERCEPTORAT. OFFICII VIZAKNENS.* (Sigiliul oficiului perceptoratului regal al sării de la Ocna-Sibiului). MBS, M.2382/10.382. întocmit: Dan Ivănuș

235. Fotografie Ocna Sibiului. Colecția veche de Grafică Documentară a Muzeului de Istorie - donator Emil Sigerus. Fotografie sepia cașerată pe carton presat. L: 16 cm; LA: 11cm. 1882. Fotografia are în prim plan lacurile sărate de la Ocna Sibiului. Pe față, jos este denumirea fotografului și orașul atelierului fotografic (Kamilla Ásboth - Hermannstadt). Meșterul fotograf este prima femeie cu această meserie din Transilvania, care a moștenit atelierul de la Theodor Glatz în 1871 împreună cu surorile ei. În perioada 1875-1897 a condus singură atelierul care a fost cumpărat de Emil Fischer în 1897 împreună cu toată colecția de plăci fotografice. În 1980 atelierul Fischer a fost achiziționat de Muzeul de Istorie împreună cu toată colecția de plăci ce provenea de la Theodor Glatz și Kamilla Ásboth. MIS, G.D. 12662. Întocmit: Aurelia Cozma

236. Fotografie Ocna Sibiului. Colecția veche de Grafică Documentară a Muzeului de Istorie - donator Emil Sigerus. Fotografie sepia cașerată pe carton presat. L: 16 cm; LA: 11cm. Sec XIX (1875-1897). Fotografia are în prim plan o imagine a unui lac sărat din stațiunea de tratament. Pe față, jos este denumirea fotografului și orașul atelierului fotografic (Kamilla Ásboth - Hermannstadt). Meșterul fotograf este prima femeie cu această meserie din Transilvania, care a moștenit atelierul de la Theodor Glatz în 1871 împreună cu surorile ei. În perioada 1875-1897 a condus singură atelierul care a fost cumpărat de Emil Fischer în 1897 împreună cu toată colecția de plăci fotografice. În 1980 atelierul Fischer a fost achiziționat de Muzeul de Istorie împreună cu toată colecția de plăci ce provenea de la Theodor Glatz și Kamilla Ásboth. MIS, G.D. 12655. Întocmit: Aurelia Cozma

237. Fotografie Ocna Sibiului. Colecția veche de Grafică documentară a Muzeului de Istorie - colecționar Wagner. Fotografie cașerată pe carton presat. L: 10cm; LA: 12,5 cm. 1896. Fotografia are în prim plan un lac din stațiune cu anexe și podurile de legătură. Din lacurile inițiale se pompează apa sărată în baza de tratament. MIS, G.D. 12663. Întocmit: Aurelia Cozma

238. Carte poștală Lacurile Horia, Cloșca și Crișan din Ocna Sibiului. Colecția veche Grafică Documentară a Muzeului de Istorie. Carton subțire. L: 8cm; LA: 13,5cm. 1/4 sec.XX; tipografia Joseph Drotleff Sibiu. Sunt fotografiile celor trei lacuri și pavilioanele din baza de tratament. MIS, G.D. 5077. Întocmit: Aurelia Cozma

239. Carte veche secol XVIII: Fichtel, Johann Ehrenreich von, Geschichte des Steinsalzes und der Steinsalzgruben im Grossfürstenthum Siebenbürgen, Nürnberg, 1780. BIBLIOTHEK Siebenbürg. Verein für Naturwissenschaften zu Hermannstadt - Sibiu. A. corpul cărții: hârtie; b. anexe hărți: hârtie; c. legătura: coperte din carton îmbrăcate în hârtie marmorată, cotor pânză; nr. pagini: 134 pagini numerotate; 4 hărți; format: în 4?; oglinda paginii: 16,5 cm. X 13,5 cm; 35 rânduri pe pagină. 1780. Tipar negru, ornamente tipografice (frontispicii, signete), hărți colorate: Saline. MNBS, cota: V II.5403, nr. inv. 173916. Întocmit: Olga Șerbănescu

240. Carte veche secol XVIII: A. Fichtel, Johann Ehrenreich von, Nachricht von den Versteinrungen des Grossfürstenthums Siebenbürgen, Nürnberg, 1780. Legat împreună cu: B. Fichtel, Johann Ehrenreich von, Geschichte des Steinsalzes Und des Steinsalzgruben im Grossfürstenthum Siebenbürgen, Nürnberg, 1780. A și B colecția veche a muzeului. A și B: corpul cărții: hârtie; anexe: hârtie; legătura: coperte din carton încărcate în piele marmorată; nr. pagini: A: 158 pagini numerotate; 6 planșe; B: 134 pagini numerotate; 3 hărți. format: A și B: în 4?. oglinda paginii: A și B: 16,5 cm. X 13,5 cm; 35 rânduri pe pagină. A și B: 1780. A și B: tipar negru, ornamente tipografice, planșe, hărți. A și B: MNBS, cota: V II.3100, nr. inv. 75472. Întocmit: Olga Șerbănescu

241. Fotografie - Administrația Împărătească și Regească a Salinei. Salina Cacica, jud. Suceava. Hârtie fotografică, cașerată pe carton. L: 35 cm; LA: 27 cm. 1899. Fotografia este cașerată pe un suport din carton, având pe verso inscripția: "Spre amintirea decernării Crucii de Aur, pentru merite deosebite, Administratorului Salinei Sigmund Têhac. Cacica 2 martie 1899". Textul este traducerea înscrisului în limba germană, care apare pe fotografie, și care s-a șters din cauza timpului. Fotografia a fost făcută în fața Birourilor Salinei. CMB, FI. Întocmit: Andrea Chiricescu

